

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 273/08-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. januára 2009 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka a zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka vo veci sťažnosti obchodnej spoločnosti M. H., a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. P. S., Malý trh 2/A, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 CoE/41/2007-77 z 12. februára 2008 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti M. H., a. s., podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 CoE/41/2007-77 z 12. februára 2008 bolo porušené.

2. Zrušuje uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 CoE/41/2007-77 z 12. februára 2008 a vec v r a c i a Krajskému súdu v Košiciach, aby v nej znovu konal a rozhodol.

3. Krajský súd v Košiciach je povinný zaplatiť náhradu trov konania obchodnej spoločnosti M. H., a. s., v celkovej sume 263,43 € (slovom dvestošesťdesiattri eur a štyridsaťtri centov) na adresu jej právneho zástupcu advokáta JUDr. P. S., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 273/08-11 z 18. septembra 2008 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti M. H., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. P. S., v časti, v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) z 12. februára 2008 a v ostatnej časti jej sťažnosť odmietol.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že právny predchodca sťažovateľky si voči povinnému J. G., T. (ďalej len „povinný“) prihlásil 10. septembra 1998 v konkurznom konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 2 K 169/98 svoju pohľadávku v sume 28 102 239,42 Sk. Táto pohľadávka nebola na prieskumnom pojednávaní konanom 11. apríla 2001 popretá, a preto sa považuje podľa § 23 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze“) za zistenú.

Krajský súd uznesením č. k. 2 K 169/98-65 z 23. júna 2006 zrušil konkurz na majetok úpadcu (povinného) pre nedostatok majetku, a preto pohľadávka sťažovateľky nebola ani čiastočne uspokojená. Sťažovateľka následne doručila súdnej exekútorke 16. augusta 2006 návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu – výpisu zo zápisnice z prieskumného pojednávania z 9. augusta 2004.

Okresný súd Michalovce (ďalej len „okresný súd“) po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol uznesením č. k. 12Er 536/2006-64 zo 14. novembra 2006 (ďalej len „uznesenie zo 14. novembra 2006“), v ktorom dospel k záveru, že „*predložený výpis zo zápisnice z prieskumného pojednávania vydaný Krajským súdom v Košiciach nie je možné považovať za exekučný titul*“ podľa § 41 a nasl. zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení (ďalej len „Exekučný poriadok“) a konanie zastavil.

Krajský súd uznesením č. k. 5CoE/41/2007-77 z 12. februára 2008 (ďalej len „uznesenie z 12. februára 2008“) uznesenie okresného súdu zo 14. novembra 2006 potvrdil.

Sťažovateľka v sťažnosti následne poukázala na znenie § 21 ods. 3 a § 45 ods. 2 zákona o konkurze a ďalej okrem iného uviedla: «*Máme za to, že hoci podľa ustanovenia § 45 ods. 2 ZKV možno na základe „zoznamu prihlášok“ viesť exekúciu na majetok úpadcu, je potrebné toto ustanovenie chápať a vykladať v spojitosti s ustanovením § 21 ods. 3 ZKV a za exekučný titul v tomto prípade považovať výpis zo zápisnice z prieskumného pojednávania, ktorej súčasťou je aj zoznam prihlášok, vydaný konkurznému veriteľovi konkurzným súdom podľa ust. § 21 ods. 3 ZKV...*

ak zákonodarca v jednom ustanovení zadefinoval ako jediný právne relevantný zoznam prihlášok (§ 21 ods. 3 zákona o konkurze, pozn.), ktorý je súčasťou zápisnice z prieskumného pojednávania a zároveň dal konkurzným veriteľom právo žiadať od konkurzného súdu výpis z nej, urobil tak so zámerom, aby tento výpis bol exekučným titulom v zmysle § 45 ods. 2 ZKV. Správnosť svojho právneho názoru v tejto veci Sťažovateľ odvodzuje aj od bežnej praxe exekučných súdov, ktoré vo všeobecnosti akceptujú Výpis zo zápisnice z prieskumného pojednávania ako riadny exekučný titul v zmysle § 45 ods. 2 ZKV a s právnym názorom, ktorý prezentovali Okresný súd Michalovce a Krajský súd v Košiciach v napadnutých rozhodnutiach, sa sťažovateľ stretáva vo svojej praxi prvýkrát...

Absencia presnej a jednoznačnej právnej úpravy formy zoznamu pohľadávok ako exekučného titulu v ust. § 45 ods. 2 ZKV, nemôže byť na škodu Sťažovateľa ako

konkurzného veriteľa a účastníka konkurzného konania.»

S poukazom na uvedené sťažovateľka dospela vo svojej argumentácii k záveru, že „výpis zo zápisnice z prieskumného pojednávania je materiálne vykonateľným exekučným titulom, ktorý jasne deklaruje zistenú pohľadávku konkurzného veriteľa a umožňuje jej nútený výkon v súdnej exekúcii“. Z uvedených dôvodov rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu v danej veci podľa nej došlo k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že jej základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy bolo uznesením krajského súdu z 12. februára 2008 porušené, zruší toto uznesenie a zaviazne krajský súd uhradiť jej trovy konania v sume 7 936 Sk.

Krajský súd sa k podanej sťažnosti na základe výzvy ústavného súdu vyjadril podaním č. 1 SprV/833/08 z 15. októbra 2008, v ktorom uviedol: «*Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 12. 2. 2008 č. k. 5 CoE 41/2007-77 uznesenie okresného súdu zo dňa 14. 11. 2006 (č. k. 12 Er 536/2006-64) potvrdil podľa § 219 O. s. p.*

Rozhodnutie po citácii § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (účinného do 31. 12. 2005) a § 45 ods. 2, § 21 ods. 3 a § 23 ods. 1 „ZP“ (správne malo byť zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní) odôvodnil tým, že exekučným titulom, ktorý je spôsobilým podkladom exekúcie, je upravený zoznam prihlášok predložený správcom v konkurzom konaní a nie výpis zo zápisnice z prieskumného pojednávania.

Uvedené uznesenie Krajského súdu v Košiciach je právoplatné a tak nám neprislúcha posudzovať zákonnosť (ani ústavnosť) tohto uznesenia.

Máme vedomosť o tom, že v judikatúre súdov sa vyskytujú na túto problematiku rôzne názory.

Sťažovateľ svoju (ústavnú) sťažnosť proti vyššie označenému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach odôvodňuje argumentáciou, ktorú obsahuje uznesenie Krajského súdu

v „Hradci Králové“ zo dňa 10. 11. 2005 sp. zn. 26 Co 365/2005, ktoré bolo publikované pod č. 15, „Soudní rozhledy č. 2/2007“, str. 57 - 58.»

Sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu na základe výzvy ústavného súdu zaujala k vyjadreniu predsedu krajského súdu stanovisko z 30. októbra 2008, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 6. novembra 2008, v ktorom zotrvala s poukazom na § 21 ods. 3, § 23 ods. 1 a § 45 ods. 2 zákona o konkurze v celom rozsahu na svojej argumentácii uvedenej v jej sťažnosti, keď uviedla: «Sťažovateľka zotrváva na svojom právnom názore, že ustanovenie § 45 ods. 2 ZKV je potrebné aplikovať v spojitosti s ďalšími ustanoveniami zákona č. 328/1991 Zb., najmä v spojitosti § 21 ods. 3 ZKV a za exekučný titul v tomto prípade považovať výpis zo zápisnice z prieskumného pojednávania, ktorej súčasťou je aj upravený zoznam prihlášok, vydaný konkurznému veriteľovi konkurzným súdom podľa ust. § 21 ods. 3 ZKV.

Opätovne poukazujeme na skutočnosť, že hoci ZKV v § 45 ods. 2 určuje Zoznam prihlášok ako exekučný titul, na podklade ktorého je možné viesť po právoplatnosti uznesenia o zrušení konkurzu pre zistenú pohľadávku exekučné konania podľa osobitných predpisov, zároveň však nedefinuje žiadne podmienky jeho materiálnej vykonateľnosti.

„Zoznam prihlášok“ je zoznamom vyhotoveným správcom konkurznej podstaty, ktorý nemá zákonom stanovený presný obsah a ani presnú formu, jeho vyhotovenie je rôznorodé, v mnohých konkurzných prípadoch predstavuje značne rozsiahly dokument, ktorý obvykle obsahuje informácie o pohľadávkach značného množstva veriteľov a v mnohých prípadoch konkurzných konaní začatých pred rokom 2000 ani nebol správcom konkurznej podstaty vyhotovený.

Je nepochybné, že upravený Zoznam prihlášok je neoddeliteľnou súčasťou zápisnice z prieskumného pojednávania, z ktorej v súlade s ust. § 21 ods. 3 ZKV konkurzný súd vydáva konkrétnym konkurzným veriteľom výpisy. Súdom vydaný výpis zo zápisnice z prieskumného pojednávania je verejnou listinou v zmysle § 134 OSP, ktorá potvrdzuje, že pohľadávka konkurzného veriteľa je obsiahnutá v zozname prihlášok, ďalej výšku prihlásenej pohľadávky konkurzného veriteľa, jej zaradenie, resp. poradie pre účely uspokojenia v konkurznom konaní, ako aj výsledok jej preskúmania na prieskumnom pojednávaní.

Formálna vykonateľnosť zoznamu prihlášok potom nastáva dňom právoplatnosti uznesenia konkurzného súdu o zrušení konkurzu.

Máme za to, že výpis zo zápisnice z prieskumného pojednávania ako verejná listina obsahujúca výpis zo zoznamu prihlášok je exekučným titulom spôsobilým v zmysle § 45 ods. 2 ZKV pre výkon exekúcie na majetok úpadcu.

Ak Krajský súd v Košiciach sťažnosťou napadnutým rozhodnutím potvrdil uznesenie Okresného súdu Michalovce, č. k. 12Er 356/2006-64 zo dňa 14. 11. 2006, ktorým prvostupňový súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, s odôvodnením, že zistil rozpor exekučného titulu so zákonom, dopustil sa podľa názoru sťažovateľky nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom svojim rozhodnutím, ktoré je v rozpore so zákonom, znemožnil sťažovateľke uplatnenie je ústavou garantovaného práva na súdnu ochranu...

V tejto súvislosti poukazujeme na skutočnosť, že všeobecné súdy v SR rovnako ako v Českej republike vo svojej rozhodovacej činnosti aplikujú ust. § 45 ods. 2 ZKV v spojitosti s § 21 ods. 3 ZKV a výpis zo zápisnice z prieskumného pojednávania považuje za exekučný titul, na podklade ktorého je možné viesť výkon exekúcie.

Je tiež potrebné konštatovať, že ak existuje rozdielna judikatúra pri aplikácii § 45 ods. 2 ZKV, ktorú pripúšťa a na ktorú odkazuje vo svojom vyjadrení aj predseda Krajského súdu v Košiciach, potom odôvodnenie napádaného rozhodnutia, v ktorom sa Krajský súd v Košiciach obmedzuje na strohé konštatovanie, že exekučným titulom je v zmysle § 45 ods. 2 ZKV zoznam prihlášok a oprávneným predložený exekučný titul je v rozpore so zákonom, neobsahuje dostatok relevantných dôvodov objasňujúcich výrok napádaného rozhodnutia.»

Predseda krajského súdu vo svojom vyjadrení č. 1 SprV/833/08 z 15. októbra 2008 a právny zástupca sťažovateľky v stanovisku z 30. októbra 2008 k tomuto vyjadreniu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, preto ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, keďže od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Pokiaľ ide o základné práva a slobody, ústava rozdeľuje ochranu ústavnosti medzi všeobecné súdy a ústavný súd. Systém tejto ochrany je založený na princípe subsidiarity, ktorý určuje aj rozsah právomoci ústavného súdu pri poskytovaní ochrany základným právam a slobodám vo vzťahu k právomoci všeobecných súdov (čl. 142 ods. 1 ústavy), a to tak, že všeobecné súdy sú primárne zodpovedné za výklad a aplikáciu zákonov, ale aj za dodržiavanie základných práv a slobôd (čl. 144 ods. 1 a 2, čl. 152 ods. 4).

Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmavať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol, alebo nebol náležité zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (*mutatis mutandis* II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 17/01).

Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutie všeobecných súdov, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím

došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvodené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/01).

Tieto zásady týkajúce sa vzťahu ústavného súdu a všeobecných súdov pri ochrane ústavnosti, ktoré možno vyvodit' z doterajšej konštantnej judikatúry ústavného súdu, boli relevantné aj v danej veci.

Sťažovateľka v sťažnosti namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. K porušeniu tohto základného práva malo podľa nej dôjsť tým, že krajský súd v uznesení z 12. februára 2008 nesprávne aplikoval § 45 ods. 2 zákona o konkurze, keď dospel k právnomu záveru, podľa ktorého výpis zo zápisnice z prieskumného pojednávania po zrušení konkurzného konania nie je exekučným titulom, ktorý by bol spôsobilý byť podkladom exekúcie.

Zo spisového materiálu v tejto veci vyplýva, že sťažovateľka doručila súdnej exekútorke návrh na vykonanie exekúcie zo 16. augusta 2008, v ktorom ako exekučný titul označila zoznam pohľadávok. V prílohe tohto návrhu zároveň okresnému súdu okrem iného predložila výpis zo zápisnice o prieskumnom pojednávaní č. k. 2 K 169/98-prihl. č. 3 z 9. augusta 2004 vydaný krajským súdom, podľa ktorého celý sťažovateľkou uplatnený nárok v sume 28 102 239,42 Sk s právom na oddelené uspokojenie voči povinnému v exekučnom konaní (úpadcovi v konkurznom konaní) bol správcom konkurznej podstaty uznaný, a taktiež uznesenie krajského súdu č. k. 2 K 169/98-65 z 23. júna 2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť 1. augusta 2006 a ktorým bol okrem iného zrušený konkurz na majetok povinného, pretože jeho majetok nepostačoval na úhradu výdavkov a odmeny správcu.

Okresný súd uznesením zo 14. novembra 2006 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci sťažovateľky. V rámci odôvodnenia

svojho rozhodnutia okresný súd uviedol „*Súd preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul a zistil, že predložený výpis zo zápisnice z prieskumného pojednávania č. k. 2 K 169/98-prihl. č. 3 zo dňa 9. 8. 2004 vydaný Krajským súdom Košice nie je exekučným titulom v zmysle § 41 a nasl. Exekučného poriadku.*

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže výpis zo zápisnice z prieskumného konania nie je exekučným titulom, na základe ktorého je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie, súd preto v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.“

Krajský súd uznesením z 12. februára 2008 na základe sťažovateľkou podaného odvolania potvrdil uznesenie okresného súdu zo 14. novembra 2006. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol: „*Materiálnym predpokladom exekúcie je existencia exekučného titulu, ktorým je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok (§ 41 ods. 1 EP). Exekúciu podľa EP možno vykonať aj na podklade iných exekučných titulov (§ 41 ods. 2 EP), o. i. tiež na podklade iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon (§ 41 ods. 2 písm. i/ EP). Zákon č. 328/1991 Zb. v ust. § 45 ods. 2 pripúšťa viesť exekúciu na majetok úpadcu po právoplatnom skončení konkurzného konania na základe zoznamu prihlášok predloženého správcom v konkurznom konaní, ktorý tvorí súčasť zápisnice o prieskumnom pojednávaní, a to za predpokladu, že táto pohľadávka nebola popretá správcom ani žiadnym z konkurzných veriteľov, t. j. pokladá sa za zistenú (§ 23 ods. 1 ZK).*

Z uvedeného vyplýva, že exekučným titulom, ktorý je spôsobilým podkladom exekúcie, je upravený zoznam prihlášok predložený správcom v konkurznom konaní, a nie výpis zo zápisnice z prieskumného pojednávania.

So zreteľom na uvedené, súd prvého stupňa správne v súlade s ust. § 44 ods. 2 tretia veta EP žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, keď zistil rozpor exekučného titulu so zákonom.“

Podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 21 ods. 3 zákona o konkurze výsledok prieskumného pojednávania sa zapíše do zoznamu prihlášok predloženého správcom a takto upravený zoznam tvorí súčasť zápisnice o prieskumnom pojednávaní; veriteľom na ich žiadosť súd vydá výpis.

Podľa § 45 ods. 2 zákona o konkurze na základe zoznamu prihlášok možno po právoplatnosti uznesenia o zrušení konkurzu viesť pre zistenú pohľadávku výkon rozhodnutia alebo exekúciu 2a) na majetok úpadcu.

Z dosiaľ uvedeného je zrejmé, že ku svojmu právnomu záveru v tejto veci, podľa ktorého výpis zo zápisnice o prieskumnom pojednávaní po zrušení konkurzného konania nie je exekučným titulom, dospel krajský súd doslovným výkladom ustanovenia § 45 ods. 2 zákona o konkurze.

Z ustanovení zákona o konkurze vyplýva, že cieľom zostavenia zoznamu prihlášok v konkurznom konaní je uzavrieť pre ďalší priebeh konkurzu základnú listinu určujúcu konkurzné práva veriteľov prihlásených pohľadávok. Pohľadávka nachádzajúca sa v zozname prihlášok sa považuje za zistenú, ak ju na prieskumnom pojednávaní uznal správca konkurznej podstaty a nepoprel žiaden z veriteľov. Vtedy sa z pohľadávky prihlásenej do konkurzu stáva konkurzná pohľadávka. Účelom § 45 ods. 2 zákona o konkurze je umožniť po právoplatnom zrušení konkurzu exekúciu, resp. vymáhanie nesporných (zistených) pohľadávok, ktoré boli uznané v rámci prieskumného pojednávania na základe zoznamu prihlášok ako exekučného titulu. Zoznam prihlášok pritom nie je rozhodnutím súdu ani iného orgánu verejnej moci, ale je exekučným titulom, ktorým sa stáva na základe výslovného ustanovenia zákona [§ 45 ods. 2 zákona o konkurze v spojení s § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku].

Formálne, ako aj materiálne náležitosti zoznamu prihlášok ako exekučného titulu, ktorým sa priznáva právo na úhradu pohľadávky voči konkrétnemu úpadcovi, určuje zákon o konkurze. Ten zároveň konkurzným veriteľom v § 21 ods. 3 priznáva oprávnenie požiadať konkurzný súd o výpis zo zoznamu prihlášok, ktorý tvorí podľa tohto ustanovenia súčasť zápisnice o prieskumnom pojednávaní. Výpis zo zoznamu prihlášok potom obsahuje v rámci prieskumného pojednávania zistené pohľadávky konkrétneho veriteľa voči povinnému.

Pokiaľ oprávnený, ktorý disponuje výpisom zo zoznamu prihlášok vydaným príslušným konkurzným súdom, ktorý obsahuje tzv. zistené pohľadávky (konkurzné pohľadávky), navrhne na jeho základe exekúciu, treba považovať jeho pohľadávku voči povinnému (úpadcovi v konkurznom konaní) za preukázanú. Výpis zo zoznamu prihlášok je listinou vydanou sudcom a pre exekučný súd musí v zásade predstavovať listinu rovnakej právnej sily ako samotný zoznam prihlášok.

Podľa ústavného súdu bez existencie dôvodných pochybností o pravosti a pravdivosti obsahu výpisu zo zoznamu pohľadávok nemá požiadavka predloženia kompletnej prílohy zápisnice o prieskumnom pojednávaní - zoznamu prihlášok ako exekučného titulu v rámci rozhodovania o návrhu veriteľa na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadny význam z hľadiska ochrany zákonnosti a v zásade predstavuje príliš formalistický prístup pri posudzovaní úkonov účastníkov exekučného konania, ktorý zasahuje do jeho práva na spravodlivý proces, resp. v danom prípade do jeho práva na súdnu ochranu.

Ústavný súd konštatuje, že právny názor vyslovený v uznesení krajského súdu z 12. februára 2008 vybočuje z medzí ústavne konformného výkladu a aplikácie zákona o konkurze (predovšetkým jeho § 45 ods. 2), a preto týmto uznesením došlo k sťažovateľkou namietanému porušeniu označených práv.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1 (čl. 127 ods. 1 ústavy, pozn.), a zruší také rozhodnutie,

opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 (čl. 127 ods. 1 ústavy, pozn.) vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1 (čl. 127 ods. 1 ústavy, pozn.), obnovil stav pred porušením.

Keďže napadnutým uznesením krajského súdu z 12. februára 2008 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ústavný súd toto uznesenie zrušil (čl. 127 ods. 2 ústavy v spojení s § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie [čl. 127 ods. 2 v spojení s podľa § 56 ods. 3 písm. b) zákona o ústavnom súde], v ktorom bude viazaný právnym názorom ústavného súdu (§ 56 ods. 6 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. P. S.

Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním pred ústavným súdom advokátom JUDr. P. S. Sťažovateľka ich požadovala uhradiť v sume 7 936 Sk, čo predstavuje sumu 263,43 €. Vzhľadom na to, že trovy konania požadované sťažovateľkou neprekračovali sumu podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ústavný súd ich priznal v sume ňou požadovanou. Trovy konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP) v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je krajský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2009